

[Elisabeth Bruun Olesen]

lig frem til overenskomstforhandlingerne i 1985?

Bemærkningerne om den forringede lægeuddannelse er en omgang hykleri af værste format. Amdrårdsforeningen har faktisk pure nægtet at indgå en uddannelsesaftale med Yngre Læger, og det er udelukkende det faktum, der bevirker, at sygehusuddannelsen af yngre læger roder hulter til bulter i øjeblikket. Lægernes arbejdstid blev ganske rigtigt i 1981 nedsat fra 60-70 timer til 40 timer. Det bevirkede selvfølgelig, at der blev ansat flere læger. Det skulle der også.

Nu talte fru Hanne Severinsen så smukt om, at det var farligt at have trætte lastbilchauffører kørende rundt på landevejene. For mig er det endnu mere farligt at have en overtræt læge eller kirurg til at operere i mig, uden at han har haft tilstrækkelig hvile. Det synes jeg faktisk er et problem, der er mindst lige så stort.

Også socialpædagoger ansat på døgninstitutioner skal efter lovændringen undtages fra hviletidsbestemmelserne, og igen er det en lang række løse påstande, der danner baggrund for lovforslaget. Også her er det rigtigt, at der er blevet ansat 900 nye socialpædagoger på døgninstitutionsområdet, men ikke på grund af hviletidsbestemmelserne. Det skyldes alene det forhold, at Socialpædagogernes Landsforbund og Amdrårdsforeningen ved overenskomstforhandlingerne i 1981 nedsatte arbejdstiden fra 55 timer til 40 timer om ugen. Nedsættelsen af arbejdstiden medførte for de berørte pædagoger, som det er blevet sagt, en lønnedgang på 10.000-20.000 kr. om året. Hvad det har med en løftestang at gøre, sådan som der tales om i bemærkningerne, det er altså uforståeligt for mig.

I øvrigt må det da i dette tilfælde være interessant for en regering, der sætter evnen til at spare så højt, at de 900 nye arbejdspladser, der blev skabt, ikke forøgede det offentliges udgifter, idet hver arbejdsplads kostede ca. 90.000 kr., svarende til den daværende understøttelse.

Amdrårdsforeningen har næret en frygt, siges der, for, at Socialpædagogernes Landsforbund ikke vil indgå aftaler i henhold til bekendtgørelsen om hviletid og fridøgn, men det er helt ubegrundet. SL har tiltrådt en af Amdrårdsforeningen forfattet aftale og har tegnet over 200 lokalaftaler. Man har endvidere anmodet Amdrårdsforeningen om et mø-

de for at diskutere, hvad det er for nogle pædagogiske eller behandlingsmæssige problemer, der er tale om. Men til trods for at man har henvendt sig flere gange, har man aldrig modtaget svar fra Amdrårdsforeningen. I virkeligheden er jeg såmænd personlig inderst inde ved at synes, at SL har vist en forhandlingsvilje, der næsten har været for stor, men Amdrårdsforeningen har overhovedet ikke reageret.

Hvad angår bemærkningerne om acceptabel klientbehandling eller ej, så er det igen helt udokumenteret, når det påstås, at hviletidsregler er dårlige og forhindrer kontinuiteten i pasningen af børnene. Her er det igen klart, at en nedsættelse af arbejdstiden har betydet flere voksenkontakter, men en nedsættelse af hviletiden løser jo ikke i sig selv det problem. En fjernelse af hviletiden vil blot samle den ansattes ugentlige arbejdstid til nogle færre døgn, 2 velsagtens. Så skal børnene og de unge blot have andre voksenkontakter de øvrige 5 døgn, og resultatet bliver da det samme over en 14 dages periode. Det eneste, der kan hjælpe reelt til at få færre voksenkontakter, er, at arbejdstiden bliver forlænget. Er det det, der er meningen? Eller – og det vil jeg også godt spørge arbejdsministeren om – er planen dybest set, at socialpædagogerne skal arbejde på delt tjeneste, således at pædagogerne møder kl. 7.00, får børnene hen i skole, går hjem kl. 10.00 og så kommer igen eksempelvis kl. 15.00, når børnene er gået fra skole, på de institutioner, hvor den type delt tjeneste er mulig inden for socialpædagogernes område?

Endelig udmærker forslaget sig ved overhovedet ikke at bekymre sig om pædagogernes arbejdsmiljø i tilfælde af, at hviletidsbestemmelserne totalt bliver fjernet eller bare forringet. Arbejdsmiljøfondets undersøgelser har vist, at de atypiske arbejdstider har en række meget, meget store negative følger for medarbejderne. Familielivet påvirkes, den daglige samværstid nedsættes 20-30 pct. for medarbejderne, der er børnepasningsproblemer, der er problemer med samfundsaktiviteter osv. osv.

Til sidst vil jeg om lægerne blot sige – jeg kan ikke nå at sige andet – at det er for mig uforståeligt, at en regering, der i sin egen selvforståelse tænker og handler decentralt og regelforenklende, vil ønske at gribe ind i